

i højere Grad. Jeg har kun villet omtale dette som en formel Mulighed, der ikke kan forbigaaes ved denne hele Sags teoretiske Drøftelse. Anderledes vilde Forholdene maaske stille sig i Bando, hvor for stærk Fredning var at befrygte, dog herpaa er det neppe nødvendent at komme nærmere ind.

Denne Opfattelse af Aarsagen til Fynderfiskeriernes Afstagen hos os fremsettes her for første Gang nærmere begrundet, idet ingen anden, mig bekendt, har offentliggjort ganske hermed stemmende Anskuelser.

I Skotland har Dr. Fulton ment, at det vilde være tilstrækkeligt, om man sørgede for, at Fiske ne ikke fangedes, før de havde leget en Gang, idet de derved havde bidraget til Artens Vedligeholdelse, og man har ogsaa i England (E. W. L. Holt) tænkt at kunne hjælpe paa Fiskeriets Udbytte ved kunstig Befrugtning af Eggene, maaske i Forbindelse med Udflækning ad kunstig Vej. Man har desuden foreslaaet flere andre Midler til Fiskeriets Forbedring (Forbud mod Fiskeri, der ødelægger de ganske smaa Gladfisk, Maafevidde-Bestemmelser o. s. v., hvilket jeg i næste Afsnit skal komme nærmere ind paa), men, det forekommer mig, næsten altid med den Bagtanke, at det er Forplantningen, Formerelsen af Individernes Antal, der er det principale i det hele Spørgsmaal. Cunningham har dog i Forbigaaende fremsat den Tanke i Modsetning til Dr. Fulton, at det er væsentligere, at en Fisk bliver voksen end netop kønsmoden; særlig hvis den bliver dette sidste i en ung Alder med en ringe Størrelse; men han anser dette for uigennemførligt i Praksis paa dybt Vand for Trawlens Vedkommende (S. Mar. Biol. Afs. II. [N. S.] pg. 116). Man vil derimod have bemærket, at jeg lægger Hovedvægten paa de enkelte Individers Vækst. Man kunde derfor falde min Teori Vækstteorien i Modsetning til den anden Formerelseteorien.

Det har altid været mig vanskeligt at tro paa, at der skulde mangle Rødspætteæg i vore Farvande, dels fordi Hensens fortræffelige Undersøgelser have paavist deres uhyre Mængde, dels fordi jeg selv i vore Bando opfyldte af saadanne Æg.

Mangel paa smaa Rødspætter har jeg heller aldrig kunnet tro paa; vore Ryster i Kattegat vrinkle dermed, saa at man har ondt ved at tænke sig, at der overhovedet kan være flere Individer, end der er. Nej, alt forekommer mig rigtignok at tyde paa, at det hos os ikke er i Begyndelsen, men i Midten og Slutningen af Rødspættens Liv, at vi maa søge Staden; thi her griber Mennesket ind som en stærkt forstyrrende Faktor.

Det skal imidlertid indrømmes, at Forholdene maaske ere noget anderledes ved Storbritanniens Ryster; og det er selvfølgelig aldeles nødvendigt, at der er nogle Fisk, der blive kønsmodne og kunne yngle; men med vore smaa Rødspætteacer har dette ingen Fare; thi det nuværende Maal af $9\frac{3}{4}$ Tomme (8 til Haleroden) freder allerede mange legende Fisk. Hos os bliver Pointet ikke at frembringe legemodne Fisk, men tilstrækkelig voksne Fisk, tilstrækkelig salgbare Fisk.

Begge Teorier, Formerelseteori og Vækstteorien, pege imidlertid i Retning af de samme praktiske Forholdsregler, nemlig Fredning af Fisk under en giben Længde. Vi skulle i næste Afsnit undersøge, hvorledes der netop hos os kan være grundet Haab om et heldbringende Resultat af saadanne Fredningsmaader.

Resumé: Naar Rødspættefiskerierne ere tagne saa stærkt af i vore Farvande i de senere Aar, maa Aarsagen søges i, at Rødspætteerne i Regelen fiskes, før de naa deres fulde Handelsværdi pr. Pfd., før de ere blevne tilstrækkelig salgbare.